

— НАША СИЛА В НАС САМИХ —

СТРІЛЕЦЬКІ ВІСТІ

VETERANS NEWS

Орган Української Стрілецької Громади в Канаді

— РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ —

АДРЕСА: BOX 2121. WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Рік ІІ. Ч. 11-12 20. ГРУДНЯ 1931. WINNIPEG, MAN., Dec. 20, 1931, Vol. II, No. 11-12

У Виру Куріозів

Здавалосяб, що всім тим, кому судила доля захищати найвище національне добро—будучність нації, її права та добробут, необхідно мати повну свідомість ваги тієї справи, нести повну відповідальність за справу, ясність провідної лінії та нарешті кермуватися законами залізної логіки та послідовності. На превеликий жаль однак, часто очевидні факти, як два рази два доказують, що наші діячі не дивлячись на свою ширість, патріотизм, добру волю, не мають тієї послідовності ясної лінії, а про логіку не приходиться й згадувати. Тут приходить не лишень підкреслити той хаос, те страшне накопичення ідей, ідейок, переконань, змін переконань, орієнтацій і чого тільки не хочемо, а часом просто ми є свідками повної політичної вахханалії, яка сьогодні стає вже зрозумілою не лишень тверезому політичному розумові, що керується засадами етики та національної моралі, а першому ліпшому студентові першого курсу, який приходить до стичности з елементарними поняттями політичних наук.

Годі перерахувати всі ті факти, які ціхують все вище сказане. Їх тисячі — наслідок непослідовності, невтривалості, безділля, або в найкращому разі явної продажности ворогам. Досить вказати на такі грубі історичні факти як існування таких болячок на національному тілі, як ермачівське УНР, як Петрушевичівщина, як буферне УССР, як зміновіховство та хруніаство, як десятки інших, щоб жажну тисп і ровпачливим криком болю кричати до неба: "Схаменіться недолюдки". Схаменіться і перестаньте бути "грязю Москви" та "паршавським сміттям". Перестаньте і свій "образ божий багном не скверніте", згадайте чиї ви сини, яких батьків, ким за куті. Але дарма кричати. Дарма апелювати до сумління розуму, коли його вже давно страчено. Дарма. Ми бачимо, що різне терміття не лишень само пріс на чужих смітниках, але засмічує нашу історію та її добру славу ріжними капостями. Не подумаймо, що поява такої квіточки, як брошура Шульгіна "Державність чи гайдамаччина" видана за гроші одного з наших

кількома роками криваву боротьбу. Зайди ми канадійські Українці дізнаємось, що там робилось, чому знова впала наша держава. Про все це розкаже нам наш

найліпший і найпродативіший приятель — українська книжка.

Будьмо-ж культурніші як були! Купуймо й читаймо більше книжок як дотепер!

П. Ш — а.

В річницю смерті сот. Ю. Головінського команданта УВО

Мotto: —

Не забудьте помянути

Не злим тихим словом.

Т. Шевченко.

Рік минув 30. вересня, коли то ляхи замордували в ганебний спосіб бл. п. сот. Ю. Головінського, команданта УВО. Але чи згадав хто про цього героя в день його смерті? Чи віддав хто йому посмертну почесть? Такі Віддали!... Тільки не ми. Віддали ті, що стогнуть у ярмі і страдають по тюрмах. Віддали ті, котрих лях переслідує на кожнім кроці і готовий кожної хвилини заложити їм петлю на шию.

Але ми у вільній країні забули про цей сумний день, забули про слова найбільшого українського пророка Т. Шевченка: "Не забудьте помянути не злим тихим словом". Забулисте всі, тільки не забув я свого давнього сотника, з котрим я під його проводом входив побідоносно в столицю України, золотoverхий Київ. А що я не міг взяти живої участі в відданню йому нагробної почеси, посилаю ізза океану оцих моїх пару слів, котрі присвячую тим героям, що віддали почесть бл. п. Ю. Головінському, кладучи трупом, революверними стрілами найбільшого ворога українського народу Т. Голуфка.

З за хмари місяць виринає,
На небі зорі мерехкотять,
У нічній пійм'ї немаче тіні
Чорні постаті полями мчать.

Стають що хвиля, то присідають,
До землі падають, то знов біжать,
Немов від смерті так утікають,
Або за скарбом ідуть шукать.

Се не від смерті так утікають,
Ані за скарбом ідуть шукать,
Се у річницю смерті Твоєї
Ідуть поклоні Тобі віддять.

Не на могилу вони прямують
Де спочивають кости Твої,
Ідуть до ляха сказати йому
Щоб поклонився до ніг Тобі.

Перед очима щось вже чорніє,
Це трускавецька вілля-будівля.
В нічних постатях у серцях тліє
Мість. Пімсту несуть з підпілля.

Ворогам вічним, що нас катують
І всеє нищать, що наше до тла,
Що братів наших вічно мордують,
А брешуть всюди, що нам свобода.

У цій будівлі був ворог скритий.
Що смоктав вічно з народу кров,
Що українське стирав на порох
А в кінці пацифікацію кроваву наслав.

І так задумався лях препоганий,
Яку-б нахабність зробити знов,
Чи стрілять людей, чи буком бити
Чи припняти їх краще до оков.

Та не сповнилися гадки прокляті,
Що кат так штучно їх плянував,
Бо із надвору легенько—тихо
До дверей тричі хтось застукав.

"Вейсьць прошем" — лях відізався
І хотів двері сам відчинять,
В ту хвилю в кімнату вступили,
Незнані дві чорні постаті.

Добрий вечір! ляше проклятий!
Ми по приказу до тебе прийшли.
Чого-ж небоже так ся скриваєш?
Ну і на силу тебе ми знайшли.

І в ту хвилину роздалися стріли,
Лях трупом на землю паде.
Чи чуєш ава гроба наш Команданте?
Це почесна сальва для Тебе.

Тобі доволі кров нашу пити,
І землю нашу в нас рабувать,
Сегодня кате є день розплати,
Поклін почеси Йому тра віддять.

Скиталець

Вбивство Т. Голуфка

Хто був Т. Голуфко?

Т. Голуфко, колишній діяч із "Польської партії Соціалістичної" (ППС), по захопленні влади Пілсудським, зриває партію та віддається в цілості до розпорядимості Пілсудського, "як найвірніший його жовнір". Зараз по перевороті входить до міністерства закордонних справ у Варшаві, де одержує становище начальника східного відділу. Уже на тому становищі стрічається з українським питанням та консеквентно проводить у життя лінію польської політики, цілковито тотожну з лінією бороненою вшехполяками: погодитися з большевицькою Москвою коштом української справи. Або інакше кажучи: розділити сфери впливів між Польщею а червоною Москвою на українських землях та закріпити пановання кожної сторони на землях у своїй полосі впливу приділений їм договором в Ризі. Зробивши в той спосіб українське питання внутрішньою справою Варшави та Москви, отже і зліквідувавши його міжнародне значіння, а рівночасно здушуючи змагання до незалежності українського народу на землях обох держав, мало закріпитися до теперішній уклад відносин на Сході Європи, що був вигідним так для Польщі, як і для Москви.

Таку політику, боронену Голуфком і підтримувану вшехполяками, заступає з одного боку Польща послідовно до ниніш

нього дня, зрезигнувавши ві всяких походів на Київ та "границь в 1772 р." та здушуючи внутрі у себе незалежницький український рух всякими способами від проєктів "регіоналізму" починаючи а на тюрмах і "пацифікаціях" кінчаючи. З другого боку переводять її большевики зліквідувавши самостійність КПЗУ і підпорядкувавши її "Комуністичній Партії Польщі", а внутрі у себе виключуючи українство від "колективізації" почавши, а на Соловах і підваллях че-ки скінчивши. Якрав логічним продовженням тої політики є останні пересправи польсько-большевицькі на тему пакту про неагресію, який мав би на цілі на довгий час, як не "на віки вічні" закріпити теперішній стан на Сході Європи. Що така політика є крайно во рожа і небезпечна для Української Нації не треба підкреслювати.

Уже на пості начальника східного відділу Голуфко стрічається в українською проблемою в Польщі. Та більше нею займався по останніх виборах до сейму, коли став віцепрезидентом клубу проурядового ББ, та головою сеймової групи клубу, маючи крім того пост заступника голови польського інституту для справ національних меншостей. Справа в тому, що у звязку в саботажною, пацифікаційною а по тім протестною акцією, українська проблема в Польщі, стала, проти бажання Польщі та всупереч лінії польської політики, бороненої Голуфком, гострим пи-

панням міжнародного характеру. Несподівано для поляків справа стала не тільки предметом вісильної пропаганди, але й предметом правничим; розслідує міжнародних піл (Комітет Трієх, Ліга Націй, Конпреси національних меншостей, Конпреси антихільніків П-ва Ліги Націй, тощо). От тут Голуфко мав сповнити велике завдання: звести українське питання в міжнародну проблему до внутрішньої польської справи, знищити взагалі його політичний характер, обмежуючи його навіть же до не культурної автономії, а до раціоналізму, побутовщини. Завдання цілком виконане, навіть і тоді, коли б відалося перевести хочби малу його частинку, от напр. зняти з міжнародного поля надавняйно неприємну для Польщі справу "пацифікації", та тим самим зробити на довгий час українську справу на міжнароднім полі неактуальною. От голо завдання підняв Голуфко.

Тактика переведення його була наступна: з одного боку крім безпосередніх заходів польських чинників (амбасада, міністерство закорд. справ, преса, тощо), що мали на цілі паралізувати українські заходи на міжнароднім полі, взято до помічної польоніфікаційний табір УНР, який досадував справу Західних Земель як польському і німецькому інтерв'ю (звані виступи Шувальова, Лівичковського, тощо); з другого боку внутрі Польщі, крім паралізування українського руху при допомозі поліції, війська, судів і взагалі цілого адміністративного апарату, зроблено все можливе, щоб бити Українців українськими руками, подібно як це вдалося зробити на зовнішнім полі («хакерів»). Заохочені недавнім успіхом пошуками польської тактики, яке поінформувалося компромітуючим осудженням саботажної акції управління українських легальних партій, підготовлено було друге ладування, що мало на цілі — відкинути українські скарги з Женеві українською Парламентарною Репрезентацією

дуфко, були ним так невміло і невдало зроблені, що не тільки непомогли, але навпаки компромітували Польщу в очах закордону. А за разом вислизали рішучий протест українських мас в ікраю і закордоном проти "Укр. Парламентарної Репрезентації", яка пішовши на ганок "угодовщини", могла б знівелювати і догетарішні одбоутки зовнішню — політичну акцію.

Однак ця навадна Голуфка, не заперула його і в справі обраної дороги. Бачуни, що з одного боку приїдними УНДО дуже приохочувалися до привабливих угодовських підставів поляків, а з другого боку угодовський заходи ширять демократизацію і вважання в українській суспільності — політичним життям, Голуфко не відступав від тактики — через угодовщину до намісної цілі. Вісти про ріжні "корні кави", преферати на "приватних помашканнях", "приватні розмови" між полками з Українцями, тайні перемовини, тощо, кружляли від уха до уха, пошепти, окружені до того сплетнями, а від часу до часу передіставляли на сторінки преси. Що мали вони своє повитане звання для поляків, свіднить хочби той факт, що їх вплив видно навіть на рішеннях таких піл як Ліга Націй, яка устами Комітету Трієх, в правні, при розгляді українських петицій, яка вала на потребу безпосередніх переговорів (обох заінтересованих сторін (польської і української); подібне рішення виніс Конгрес П-ва. примітивників Ліги Націй в Брюсселю.

Безперечно було б наївним думати, що Ліга Націй чи жодя інший при інших обставинах міг би рішити щось таке, що змінило б в корні положення українського народу на Західних Землях. І не під тим оглядом "угодовщина" є шийдливя. Зате її шийдливість в тому, що від ті направлених баваних про "угоду", за якими зраштову не йдуть ніякі діла, мають парад чинити ми з одного боку заирити український став екстермінаційний, безпосередній, антиутилітарний політичний П-ва на Західній Україні, а з другого боку мають дати чинити

Однак ті заходи, що ними кермував Го

цям ілюзії, що їй справді українцями справу на Польщі можна вирішити як внутрішньо-польському справу шляхом "утоді", якої ніби бажав український народ та до якої зміряв та хоче реалізувати Польща. Між тим Польща має забезпечувати мінімальною гарантією суверенитету Українців, які повинні давати реалізувати їй то без ніякої угоди; гарантією вона не тільки що може зробити, але що більше, доцятірішнє пановання Польщі на українських землях, це безперірване ломання тих забезпечення, а їй більше того, доцятення всіх прав, гарантованих польськими законами, та доцятення людських прав, пановання вартарства її розбещених інстинктів. Якраз уоді ті бєлани про "утоду" мають замилити очі чужинцям та утокоїти світошу поліцію, зашпокану подіями на Західник Землях.

Та далеко пірше знання "утодовщини" є на внутрішній полі. Це бєлани, фальш, тошпання в дурні, що має на цілі прикрати чужинськ українських мас, а ширенням неоправданих ілюзій як відносин поправи положення народу під Польщею, зробіти іботи не відпорним, зате прикратим на набідніші експерименти, що мають на цілі знищити нас культурно, економічно та політично.

Під моральним оглядом вшемпольська політика отвертого походу проти нас є мудра, ліпша, бо збиває нас в один проти-

польський фронт, заставляє боротися і бо ронитися, оталить нас морально, а крім того дає нам щинну висловити перед світом обвинителами Польщі. Між обома то літниками на ділі різниці немає; таке саме нищення шмільництва і культурних установа, такий самий вивок економічний, таке саме исконізація, таке саме польонізація, такий самий прелімінарій перекотування, такий самий утнок искотеріації, таке саме недопущання Українців до державних установа, таке саме переносання Українців до искоріної Польщі, а отрозвужування польських зобідів на наші, такий самий арешти, прощєш, творми, такий самий пошбі і потртурі, такий самий утнок на всіх полях нашого життя. Але є різниці у формі: утодовщина, не даючи нам нічого, вадучи на ділі ту саму політику експерімації, заоліпє нас і золіпє. І маємо до зазвачення істновання на нашій народній тілі такого смердного боляка як волиношка жрундяка, такого рака як уакерівщина і такого чирка як зашпоканна, невольна палишка утодовщини квіле; їк наслідок є такий розгардішш та демократізація, яка ще зартв паує на наших землях.

Політичним виникомом того стану був якраз П. Полудко, що — як повідомляє польська преса — "до останніх днів вів перетворди з українськими політиками в справі угоди".

Кривава Рана

(Перемисний "Мир. Голос")

У вивольних змаганнях кожного народу є поодинокі фронтонти, що неаваше лишють по собі неавтеркий слід і повож нас криваву неавову рану. Одним з найбільших мирових фронтентів вивольної боротьби українського народу — є повостанний рід на Україні в 1921 р., який був роком жорстокости і кривавого панування мажорданського — більшовицького орди на Україні. Помінивши ці своїми

завінішими впротами та випарши українську армію за Вібрун, мажорданско — більше вівчині уряд поранив 3/4 апоті ніталь на Україну, аби здушити її в морі мирови виколити повостанний дух українського народу. Шлях України вглядати немож оден табор; за примилність і опівнуття до повостанців палили цілі села, а опілкани повостанців бєвощадно розстрілювали. Ніа-стали чєш пірше тагардані неволі, бо

Патарни діставали вимучу, лишали в оточенні її не показували на душу українського народу, а з московської монотонії не тільки показували на українській землі, але й на душу народу.

І ось в цей момент, коли більшовизм по-любили перед цілим світом, що на Україні вже "Благоденствують", що істук сирмама українського держави з вказаним урядом, зявлялись мов примари, ладиварник пероїв на правобережній Україні (1988) лицарів, що без надуху й випання минулося в люті бій. Боді і полоні; з комісариною ніль місто замуціці, ривотнали безкомарені перої свій рйид, щоб показати окупантам, що жодна сила, жодний терор не в силі задушити паривань українського народу до незалежності. У воєвигінній історії, мало знайдемо подібних прикладів, щоб не одиниці, але 10000 лицарів свідоми пішли на смерть, аби своєю кровю збудити при-отаний нарід. Пройшовши більше як 2000 верств сарад безнастанник бів: прута повстанців будила сила та волята нарію, що "Ще не вмерла Україна!". Але в краї і без-можному перийству. Московские коман-дування омониторували волинську силу і кинуто її на боротьбу з повстанцями. Мос-ковские військо пусили паривані опони-ло повстанню пруту, цілком змисаючи всі виходи. Із-по листопада воєвигін пер-ство, почав замучуватися і змиснув по-твству пруту в с. Малик Мінка. Повстанці очейдушно кидалися на всі сторони, на-мелачисні проривали коло, але не під си-лу було змелачис, тми більше, що полони на ковані лежати на санях раунті та з від-мисаженними руками й ногами. Кінство Кінтованого погнали наступали зі всіх сто-рін, повстанці боронилися як заірї, змис-люючи особов правник, а ті бануни безви-ж дне пологення, руними прависими зри-вали себе, добивали одини другого багнета-ми, щоб не дісталося живими в руки ка-пі. Ще не був бій мисапруші, війни, що була страшна рівня. Ледви світи новачів і старшин на санях промисила в цілину і прикриваючись темрявою, бігом пода-

лали на півинний сніг, де й омонили у лісних болотах.

Понад 5000 повстанців погано в полон.

Відк їк заванто і заванто в царстві в Мін-каж, де до приїзду "Чрезвычайної Пятар-ни" в страшний несподіваний оточб напу-вати і змушувало. Ч. К. повстанство 22 ли-стопада присудила розстріляти 3500 воє-нів, а 881 відправити в "особий відділ для правіри. Під м. Баваром всіли капи ви-копави пологаними глибоку яму, зігна-ли з делями повівів селян, щоб на вказні сніг побити, як наравств окупантів борців за Рідний Край. В 12 год. пол. вивели з царстві задушожник, змученні отоневіри-ник майже: полки українських пероїв. Ся-ляство планало дивлячись, як вони під-примували одини другого, всі вме не були подібні до ледів, а скорше до ямних при-марів, що ступали босими ногами по сні-пу і позивали свій шлях кровю, що ома-пувала з пошматованого тіла. Віді вони вме не мали ледовий подоби, але в облі-чю смерті, були поді й пованні. Пове-сивши їк півісом коло ями. Москалі напо-товили оморостріли, але ще перед ека-куцією виступив червоний комісар і си-тає: "хто зявляє каєння та приотне: всту-пить в ряди червоного московского вій-ська для боротьби з українськими бан-ди, — той буде помилуваний!". В цей прі-ну хвили виступив віступ Щербак і при-кривавчи рукою видіє: кагами око, ома: зя: "Ми знаємо, що нас чекає і ми не ба-їмося смерті, але до вас служити не пі-димо. Коли ви нас побаче, то знайте, що за нас помститися український нарід, а коли до українських ковані дійде чулка про вашу паноби роботу, то за кров на-шу вони будуть нищити вас, що тільки має жон найменший зявок з вами, непра-жани!". Пріме: погумне: Слава! — крик-нули повстанці і з пруді задушожник не-смерть зупунало: "Ще не вмерла Украї-на!". Комісар крикнув "Слоно"! Скорострі-ли почали свою роботу задушувачи снів. Понадот: справне: помо: мисапруші омор-остріли, зойки ранених, снів умираваних!

Дажто в останнє хвилину пробував рагувати, утиснувши, але комісари поодинокими стрілами кожною кинути трупом. За кошту хвилино вже нікого не було на нопі, рашту трупів червоноармійці кидали в яму, де стояли надобиті — і поспішали, почали присипати землею, бо вже навіть нерви червоноармійців не могли витримати цієї картини. Довго ще ворухилися живі могили, яну зі смаженою люттю утисували чоботи московського хана. І висипали селяни високу могилу, що з вітром поворила, що тут лягли борці за волю, честь і славу української Держави.

Але не довго пишлася висока могила, два роки пізніше московські кати нама-

ли рівнати її з землею, щоб не ходили на могилу мов на прощу. Але даремні зліті! Що року в день мученичої смерті чуєть доколини, селяни полю сурми, а біля могили стають у лаву мученики. Кожний з них має криваву рану, з якої сочиться кров, немов підтверджуючи середньовічну легенду, що при появі убийника рана, вбитого починає наново кривавитися. І рана українського народу при зустрічі не тільки з катями, але й з тими, хто з ними братався, наново кривавиться. І буде кривавитися доки, доки всі убийники не досягне справедлива й неминуча кара.

Валент Д.

Карпацькі Діти

Святий Вечір в 1921 р... Ромко молишній: "найвершні кенітіке кадет аспірант" нинішній директор свіжого повітря, ще в тиждень на період призначення відвоятувати св. Вечір у Дьові Несторко, давний спудит четвертої реальної, котрий через свої радичальні погляди опинився на спичині, нині як "попідарський помічник" і я, мали доповнити товариство. На означений час зібрався в комплект. Однак настрій був досить мовчавий, й мова не клеїлася. В дояник заводилося на повікання. Жтось запропонував "маріяша". Карти по столі оновлялися, немов вагітні. Зіблужаний пугач в поблизькій саді вишлював писмлив: пугу... пугу... На дворі лабачий сніг ліниво мався на пилля коштубатик дерев. Сало, помімо святоного настрюю, оточивало в дрімоті. Лиш час від часу дітворі запімоніла колядо-

чу: Жилия нервового очікування й Ромко повернувся з "дорученням".

Ніхто нікого не питає, всі знали, що треба чинити: виконати. Пспішно оплянути "шлявачки"! Йі ладились в дорогу. Дьовя виряджав "робітницькі" торби потрібними причандалами... і щасливої дороги!...

Мені хотілось ще поправнювати, але сим патична ховячка, показалась на вид мовчавою — закинув "мантлю", подякувавши за постинність, потягнув у своїм.

На спалось... Думки обігли полову й настирливо силкувалися зблизити судьбу дороги друзям. Чи виносять свою задачу як слід? Чи повернуть здорові? А може... Ніх, це непершина!... не таме бувало!

Рідво, Яі чекав і винислював подини з напруженням. Коби вемір, коби швидше... подини завзялися і мазгуралися страшенно розлізало... в безконечність. Рідво на силу стінний подинник висилів із себе одинацятку в очі.

Дьовя подавав чай. Постинцем бубоніли залубні, а дрібні давнічонки остеріпали необяник пішеходів: уважай, жтось. Гда! Нарва затикли... Жтось легким стучотом зажував у вікно. Ромко поспішив на стрі-

Прямтною рукою закинув свою нерозлучну "мантлю", спадчину по помійній Австрії і побіг навідатися до Ромка.

На превелике диво Ромко сидів за вєчерю. Я кинувся обняти товариша і поздоровити з поворотом.

Здоров... Як повелось... Несторко стріляв як автомат, але значучий рух Ромка примусив мене оглянутись. На ліжку лежав Несторко і спокійно спав. Ліва рука в перев'язкою спочивала на ковдрі.

Що сталося? Скажи швидше! — вимагав я від змученого товариша.

Ромко закурив папіроску, закинув ногу на ногу й почав шів голосом:

"Ми досягнули той бік без жадних особливих випадків. Поладнавши найважніші справи, нині рано спрямували в сторону кордону, щоби перейти його під охороною ночі. Здавалося, що на кордоні нема живої душі. Ліс нежурно шумів, хіба час від часу перебіг сіромаха, показуючи нам "гіндерланд". Напруживши всю свою увагу в пункт, з котрого сподівались небезпеки, перескочили гаспидський кордон і відітхнули з полєкшою. Я провірив свій "вантаж" і приспішивши ходи, спрямували до села I...

Здавалося, що ми вже на безпечній дорозі. Та це була ілюзія. У віддалі не більше двайцять кроків, із-за шори заступило нам дорогу пять мордатих "стружф без печеньства". Я жажнувся і задеревів. Тікати в бік — шибнула думка. Але розважніша говорила: за пізно!. Треба було на хитрощі. Використавши догідний момент,

я шепнув несторови: ми пияі... більш не було часу' пять патлатих морд окружило шкк

— Звідки! — були їх перші слова. Я теліпав ногами й плів несотворені речі, про якісь хрестини, кляв сусіда Марка з горьба, штовхав "кума" Нестора немилосердно в бік, за його "придуркуватість". Жандарми реготались. Покепкувавши собі з нас; забралися, а ми "заганяючи качки" полпентались в сторону села.

Але внутрішній голос вїтакував трівогу. Я оглянувся. Жандарми проводили нас очима. "Гей там зачекати"! — долетів голос з їх сторони. Чекати означало попасти у друге в лабеті, щоби тим разом уже не вихсвзнутися. Дали драпака. Ще кілька "зачекай" й посипались рясні стріли. Несторко захитався. Піддержавши його під руку по котрій спливала тепла кров, ми гнались зі шаленою швидкістю. В принагіднім хліві перестояли догіднішої пори. Різуні, згубивши наш слід, погнались в село.

І ось тобі ціла історія — кінчив сплячий Ромко.

Коло півночі пригнався "летун" — забрав, що слід і непомітно зник.

Там гень під селом, заблукані колядни-ки хрипливими голосами затягали:

Дивная новина,
Нині Діва Сина...

Болшевицька пропаганда в Канаді

Докінчення

Як большевики на Великій Україні переробляють українську літературу на інтернаціональний лад, так само стараються робити большевицькі агенти в Канаді. Їхнє злодійство дуже наглядне на кожному кроці. Як факт, хай послужить пісня "Ой, та зажурились Стрільці Січові" мюзика і слова Р. Кулчинського, яку канадійські большевики цілком по большевицьки акомунізували друкуючи у своїх виданнях

"Ой та зажурились Стрільці Червоні" переробляючи дальший зміст пісні своїм большевицьким ладом.

Таких фактів злодійської роботи можна знайти дуже багато. По приїзді В. Авраменка до Канади большевики рівнож використали національні танки. Один з їхніх "творців мистецтва" зколективізував танці "Подільський Гопак, Коломийку із Запорожцем" і створив великий ар-

хитир-танець "Серп і Молот". Подібні чудасії в большевиків на денний порядок. Взагалі, московський комінтерн держить канадійських агентів на дуже коротких поводі і вони на осліп стараються все наслідувати. За протяг 12-и років вже вислали до Росії господарчі комуні, делегації, організовано безбожників, ударників, різні кампанії, секції комсомолу, викидують "троцькістів", "кулаків". Одного ще в Канаді нема, а це правдивого комуніста, комуні, примусової колективізації і Чека. (ГПУ.)

В перших роках по революції російські агенти так завзято в демагогічний спосіб агітували, що певна кількість очікуючи з дня на день на комуністичну революцію в Канаді рішила вкінці виїхати до "совєтської Росії". Зорганізовано комуну заосмотрено її в гроші і рільнічі знаряддя і пр. і вислано на Україну в Херсонщину. Ця славна комунa розлетілася і багато її членів вернуло назад до Канади. Це дуже уємно поділяло на канадійських фанатиків комунізму і тепер большевицькі лідери від подібних експериментів стережуться. Треба зазначити, що в Канаді живе певна кількість Духоборів (рісійська релігійна секта) комунальним життям. До створення бодай примітивної комуні основаної на ідеї марксизму є в Канаді досить пригідні обставини; землі досить, але бракує самих комуністів, є тільки агенти комунізму, які волять взяти за плату за свою роботу і жити розживатись життям після капіталістичної системи. Самий комунізм в Канаді існує на півлегальній містичній формі в пропагандивній літературі, пресі, мітингах, на словах большевицьких ораторів, а вершок його совершенности проявляється в казочно-містичнім вигляді в совітській Росії, як в країні земного раю робітника і селянина.

Демагогічна пропаганда московських агентів поширювана через кілька років спричинила те, що велика кількість людей зачала відставати від большевицьких організацій, а багато перейшло до у-

країнських національних товариств. Ось як характеризував в пресі один з відступників комунізму: "товариші лідери клепчуть все одно і те саме, обіцяють дуже багато, але нічого з того нема. Їх бесіду можна порівняти: весна мине — літо буде, літо мине — зима буде" і т. д. Виростаючи молодь в Канаді не встигли большевицькі агенти захопили. Вона живе вже питомим канадійським життям, хотія до цієї справи вони приложили багато зусиль, але висліди дуже номінальні. Посторонній вплив, внутрішні дезорганізаційні чинники, непосильні вимоги членських вкладок і ріжних датків, фамілійна протекція на політика лідерів відіграла велику кількість членів. В останніх роках здобич агентів большевизму почала танути, мов сніг на сонці. З напливом повоєнної еміграції з Галичини і Волині зачав приїздити до Канади збольшевичений ще в Старім Краю елемент, який знайшов прибіжище серед большевицьких організацій в Канаді, який є по словам большевицьких лідерів "найкращим бойовим революційним членством".

З повоєнною еміграцією прибула певна кількість бувших стрільців з української визвольної війни, які зорганізували Українську Стрілецьку Громаду. На початках большевицькі агенти, заняті своїми справами, ставились до Української Стрілецької Громади обоятно. Коли УСГ стала кріпшати в кількості свого членства, як також osiąгнула найбільші успіхи праці, переводячи збірки на визвольну акцію в Старому Краю, на Українських Інвалідів, тоді вже большевицьким агентам годі було видержати в стані обоятності до УСГ. До їх виступу проти УСГ спонукало большевицьких агентів політбюро комінтерну в Москві, яке бачучи наглядний зріст діяльності УВО як і ОУН видавало наказ до протиділяння. В слід за цим "УРВісти" почавши від 103 числа 1930 року почали кампанію проти Української Стрілецької Громади.

Методи большевицької пропаганди зна

ні, а це брехня і лайка. Наперед большевицькі агенти почали виписувати певного рода "маніфести", в яких зазивали членів УСГ, щоб залишили ряди УСГ. В слід за цим почали так звану "розяснювальну роботу", скликаючи мітинги, на яких говорювано всякі несенітниці (зрада корпусників, перекручування історичних фактів, одним словом — ціла самотоха слів і речень без суцільної звязи, змішана з грубою лайкою). Большевицька преса також недрімала, а поміщала цілі шпальти, в а-

ких нібито очевидці описували ті всі зради і надужиття корпусників. Ці всі бріхні перевисшили фантазію казок "Тисяча і одна ніч". Приміром пишуть "УРВісти" "в Чорткові 1917 року було чотири тисячі українських корпусників. Оженню 1930 р. почали організувати так звані "стрілками", відтак кілька місяців пізніше створили ТОДОВИЗНАЗУ (товариство допомоги визвольному рухови на Західній Україні).

П. Ш.

Свято І-го Падоліста на Литві

Як кожного року так і цього Литовсько-Українське Товариство та Гурток Українців в Кавнасі, відсвяткували в день 31-го жовтня свято створення Української Державности на Зах. Землях України. Цього року свято набрало більше величавости як інших років. Не програма свята — а одностунність та зрозуміння хвилі як зі сторони Литовців, так і нечисленної української колонії, надало святові цієї величавости та скріпило еше більше братерські почування обох народів. Сама програма до котрої перейду згодом не була тим скріплюючим чинником, бо явилася тільки технічним заповненням вечера. Підчеркнути треба тільки це повної ваги розуміння та відношення литовського народу до моменту зриву створення української державности на Зах. Землях України. Український народ створивши своє державне життя не в силі був закріпити свою державу, но всеж таки литовська нація віруючи в скоре здійснення українських національних стремлінь, підчеркнула тут свою солідарність та ширість в змаганнях українського народу. Вечір цей представив нам Українцям недержаву... описія зруйнування її польським імперіалізом... Литовцям опанування старої столиці Вільна, та згодом загарблення її поляками. Ці два факти сполучили почування обох народів, рівнож

скріпили стремління не піддаватися зневірі, а неуступно йти до одної цілі, а саме відібрати загарблене.

Тепер перейду до самої програми, котра складалася із двох частин, а саме промов та вокальної частини. Свято відкрив референт пропагандивного відділу Союза Литовських Стрільців та секретар Президії Литовсько - Українського Товариства, а тут загально названий "душею" Литовсько - Українського Товариства п. Давдзвардас. По святочнім відкриттю відіграла оркестра литовського військового музея литовський та український гимни. Першу промову виголосив голова Литовсько-Українського Товариства "Освобождения Вильна" проф. Біржиска, звисний нам Українцям із своєї поїздки по Зах. Україні та Америці. Ця остання спрямувала литовську та українську імїграцію на один шлях тісної співпраці для добра обох народів. В своїй промові проф. Біржиска підчеркнув, що ідея української незалежности не дивлячися на тяжкий окупаційний режим поступенно росте і скріпляється. Литовський нарід повинен співпрацювати та старатися лучше пізнати Українців, котрі то творячи велику націю виборять собі самостійність. По промові відспівала милозвучним голосом литовські та україн. пісні абсолювента консерваторії п-на Янулевичуте, котра україн-

ськими піснями захопила публіку, в наслідок чого вона нагородила співачку грімкими оплесками, а від президії була їй вручена китиця цвітів. Опісля п-на Лавчискайте віддеклямувала два вірші литовських письменників Неріса та Яноніого, по тім тріо відіграло "думку" Двожака. По тріо віддеклямував укр. студент Мін'в Роман уривок з Гайдамаків. По деклямації відспівав артист державної опери п. Нагрокіс литовські та українські пісні з українських "Гетьмани" Лисенка. По сольовім співі виголосив промову приїхавший з Берліна український журналіст Др. Чучман, котрий згадав українську мислившину і ці обставини серед яких українська нація зложила оружжя, та мимо цього, що укр. нарід терпить тяжке ярмо та розкинений по цілому світі, все таки не стратив надії вибороти собі самостійність. Кінчаючи навіс слова теперішнього литовського переизидента Сметони "що теперішнє литовське покоління дочекається о-свободження Вильна", так і ми Українці надіємося, що і наше теперішнє покоління дочекається свободи і незалежності. Св'ято закінчилося відспіванням п-юю Сіпавіцтою литовських та українських пісень.

В день 1-го листопада в 11. год. в костелі Витовда Великого відправив Др. ка нонік Тимас службу божу з промовою, присвячену моментови створення української державности, опісля панахиду за по-ляглих в бою з ворогами України. Підчас служби Божої відспівала п-на Янулевічуте три церковні пісні. Річнож відбулася панахиди за поляглих в православній церкві Друга частина свята відбулася в литовськ'ім військовім музею, котру то зорганізував комендант музею ген. Наравіціус. На вежі музею повівав український грагор разом з естонським тому, що в цей день згадували помершого естонського проф., а приятеля Литви Немі. Тут виго-лошено було дві промови а саме Др. Пу-ріксоном та Др. Чучманом. Підчас церемо-нії спущення прапора відіграний був у-країнський гимн і зложений вінок поля-

глим за свободу Литви. Перед зложенням вінка виголосив промову п. Бартович, ко-трою вшанував пам'ять поляглих за свобо-ду литовської державности.

На день 1-го падолиста Литовсько-У-країнське Товариство та гурток Україн-ців в Кавнасі одержали поздоровлення та привіти від слідуочих організацій: Центр. Орган. Студентів Унів. Витовда Велико-го, Жіночої Студ. Національної Орг. "Філіе Літуане", Студентської корпорації "Ромувос", Округа народних шкіл міста Мазейки, Учасників учительської конфе-ренції, Студ. Орг. "Явносіс Літувос" в Дотново. Підчеркнути тут треба заціка-влення та симпатію до українського виз-вольного руху литовського студентства, котре поміняючи надісланих привітів са-мо явилось як в числі делегацій від поо-диноких студентських організацій, так і само від себе.

Цілу програму першого дня та програ-му із військового музею, розсилала радіо-стація Кавнас.

Кавнас, 10./XI. 1931.

М. Р.

ПАЦИФІКАЦІЯ ЙДЕ ДАЛЬШЕ !

Цілий місяць тяглась перед польським судом у Львові справа обвинувачення чле-нів Організації Українських Націоналіс-тів за приналежність до цієї організації і УВО. Їм приписували напад на поштовий віз під Бібркою хоч не всім, то дивним ди-вом одну справу залучено з другою. Ціль-ясна доказати, що Націоналісти всі нале-жать до УВО, хоч справа так не мається. Полякам треба оправдати нагілку на ско-ро зростаючу групу, яка опираючись на широкі маси та відкидаючи угодовство, мусить повести ці маси до непримиримої боротьби за самостійність.

В процесі засуджено: Юрія Дачишина на кару смерті, Миколу Максимюка на 15 літ, Зіновія Богдана Книша на 8 літ, Богдана Кравців на 3 роки, Зенона Пе-лєнського на 3 роки, Дмитра Вирста на 3 роки, Богдана Кордюка на півтора року, Осипа Процишина на 15 місяців, Жигмон-та Процишина на 1 рік, Юлію Козакевич на 1 рік, Володимира Качмарського на 6 місяців і Володимира Андрушака на 6 місяців.

Свято Незнаного Жовніра

По світовій війні, яка пожерла стільки людських жертв, ввійшло нове свято 11 листопада на пам'ятку, завішенням оружжя і закінчення різні народів. В цій страшній заверусі брав участь увесь світ, там змагались не лише фізична сила, витривалість і техніка, але хто знає чи не в більшій мірі змагалась віра в правду своєї справи. В тій війні показалося слово не менше важним оружжям чим техніка дисципліна, вишкіл і т. д.

Скінчилась війна, в якій лягло багато-багато таких героїв, яких імена та героїські діла не звісні зовсім тим, для яких і за яких вони все те доконали і посвятили себе. Без слави вони спочили, ці тисячі незаних героїв.

І на знак пошани для цих безіменних, на знак вдячності і признання святкують народи сьогодні свято незначного жовніра. День завішення оружжя є днем цього свята. І всюди народи склонюють голову

перед пам'ятником незначного жовніра та обходять цей день як найбільше державне свято.

І у нас Українців це свято має свою вагу, бо незначний жовнір є уосібненням жовніра, що посвятився за правду, за крашу долю свого народу. І в нас лягли тисячі героїв, які незвісні тим, за яких вони лягли, за яких вони боролись, яких добрих прав і долі боронили. Тому це свято і нам є доробе, тому Українці в Канаді з двох причин повинні його святкувати. З причини уосіблення в незначним жовнірі, жовніра за правду, за крашу долю народу і тому, що Українці в Канаді винні цій державі те, що добрий горожанин Канади мусить бути винен. Бо смуток Канади є смутком Українця в Канаді, а радість мусить бути його радістю. Тому і бувші стрільці Українських Армій схилили голови в день 11 листопада разом з англійськими ветеранами і канадійським громадянством.

СВЯТО НЕЗНАНОГО ЖОВНІРА В МОНТРЕАЛІ

Укр. Стр. Громада в Монреалі цього року пораз перший взяла участь в святі незначного жовніра. На запрошення монреальського відділу канадійських ветеранів виступив відділ УСГ в Монреалі, скріплений бувшими укр. жовнірами, що працюють в других товариствах.

Цей виступ відбувся дня 11-го листопада враз зі всіма військовими частинами міста Монреалю, ветеранами, відділами маринки і летунів, та всіма достойниками військових і цивільних властей, як також дипломатичним корпусом.

О годині 10. наші стрілецький відділ в силі точно 120 людей вистроївся коло Домініон Сквер з двома прапорами українським і канадійським, а на чолі його двох стрільців держали чудовий вінець в тризубом і написею на голубій ленті: "То да

Глоріус дид — Українціан Ветеран Ассоційшин". Цей напис був дуже старанно вишитий жовтими нитками. Проходячі англійські частини салютували до наших прапорів і вели свої сотні під командою: "в ліво глянь". Четверть по 10 вирушили два відділи англійських ветеранів, а се "Imperial Veteran Ліг" і "Кенедлен Ліджон оф Брітіш Емпайр Сервіс Ліг", а за ними призначено місце походу Стрілецькому відділові, а на площі наш відділ уставлено рядом з Ветеранами. Наші прапори уставлено поруч англійських, мабуть перший раз в історії українських поселенців від 35 літ, замикаючи круг, в яким були: начальник вожд канадійської армії ген. Сир Артур Курпел, ген. Сер В. Торптон, ген. бригадир, командант Монреальського Військового округу і около 25 інших стар-

шин генеральної булави. По відправі і дві мінутів мовчанці почали складати вінці різні частини, та різні особи. В обличчя всіх генералів і старшин два українські стрільці в гарних одностроях принесли вінець від УСГ і передали голові УСГ Васильшині, який зложив його перед ценотафом. Хвилина мовчанки на позір — салют перед і по зложенню вінця і військові звороти зробили на присутніх інтригуюче враження. Також оригінальність вінця та вишита лента стягнула на нього увагу всіх присутніх. Опісля наступила дефіляда перед пам'ятником. Перші рушили два відділи ветеранів, а за ними відділ УСГ. З відси рушив похід до вулиці Шербрук де вже ждали начальний вожд канадської армії враз зі своїм почотом, щоби відібрати дефіляду.

Похід витягнувся по широкій вулиці, серед чудової погоди, під звуком найкращої музики, та зближався до малих прапорів, які держали гренадири, зазначаючи місце Генералії. В тім паде команда звучна і рішуча: Позір! Почетний хід на право! Сотня в право глянь! Заграла кров,

налетіли спомини деліфяди перед українськими генералами та в момент хлопці повернулись в залізні статуї. Струнка постава, звернені облича, викинена грудь, та різкий крок пригадали стару війну і в ту ж мить посилались оплески тисячної маси Англіїців, які приглядались тій незнайній частині з незанимим прапором. Се викликало незатерте враження на всіх присутніх, які брали участь. Тогож дня англійські старшини зложили gratulacji за гарний відділ і дефіляду. Очевидці навіть з військових кругів підчеркнули, що відділ УСГ був the best marching unit from all the Veterans.

В поході взяли участь крім членів УСГ також бувші жовнірі, які є в інших Товариствах, а саме: Тов. ім. Шевченка, на Понт-Ст. Чарлес, Тов. Франка, Тов. Запорожська Січ і Тов. Драгоманова. Похід по скінченню відійшов ще через ціле місто аж до Фронтенак Ст., укр. дільниці, де перед одним з товариств його розв'язано словами подяки, висловленої провідтей і прихильників наших.

Присутний.

3 життя Гуртків листопадове свято

(Саскатун, Саск.)

Місяць листопад, котрим то місяцем звичайно починає живіше бити живчик життя серед наших товариств а з окрема в осередках стрілецьких організацій — вніс в саскатунське стрілецтво дещо нового. В першій мірі належить згадати про наше стрілецьке листопадове свято, котре було овочем тих довгих старань поодиноких членів УСГ, як також запрошених гостей і прихильників наших.

Колі в попередних роках се національне свято було відсвятковуване спільно всіми українськими організаціями, так на жаль сего року наша громада була змушена самостійно перевести се велике свято.

Не тут місце і пора подавати причини ізза котрих се сталося, всеж таки належить підчеркнути, що — так як то часто між Українцями стається — і тут знана приповідка "хорони нас Боже від приятелів, бо з ворогами дамо собі раду" — знайшла місце. Таким чином у нашому місті відбулися три листопадові свята — і то в неділю дня 1-го листопада о год. 8-ій чи 8.30 вечером. Святкування 1-го листопада започаткували члени УСГ, беручи участь в Богослуженнях і панахидах так в укр. православній церкві як і в греко-католицькій церкві — залежно від їх релігійної приналежності. Вечером о год. 8.30 в великій салі "Роксі" був заповіджений святочний

концерт. Вже пів години перед заповіджним початком велика саля, котра помістити може звиш 1000 народу була наповнена так, що часть публики мусіла стояти. Всего начислювалося рколо 1200 людей. Богато людей мусіло відійти, бо не було спроможности їх помістити.

Над естрадою виднілася умисне на цей день зроблена тов. Бриком мапа України з відповідними датами о великості землі населення під всіми окупантами. Територія українська обведена терновим вінцем, а котрого спадають кроплі крови. Зображення кровавлення українського народу під всіми окупантами. В лівому горішньому розі видніє постать св. Михайла з мечем а за ним постать стрільця і козака. Се апотеоза визволення укр. земель мечем і українською кровю. Напис і опис переведені в англійській мові. Мапа оточена мальованою мережкою в укр. народнім стилю. *

Були виголошені вступне слово і два реферати. Оден в українській а другий в англійській мовах. Англіїців було присутних на 20—25%. Реферат по англійськи був переведений п. Пернаровським незвичайно добре, так що мапа і живе слово бесідника зробили сильне вражіння на присутних Англіїців. Малося вражіння, що концерт виконав якусь соту часть цієї роботи, яку називається пропагандою.

Концертові точки виийшли бездоганно. Всі хто брали активну участь в концерті, приложили всі свої сили на те, щоб се свято випало як найлучше і щоб публіка відійшла з чимсь новим.

О год. 10.30 була перерва.

Слід зазначити, що на те свято приїхали гості з фармів з віддалі більш як сто миль. Гостям тим належитьсь велике признание і подив. Признання, що не жаліли труду і гроша, щоб збільшити святочну громаду — подив, що дали доказ сеї великої любови до свого національного свята.

Також з великим задоволенням належить піднести сю посвяту з боку тих всіх, котрі хоча і не члени УСГ—всеж таки не

жаліли ні часу ні труду, а взяли активну участь в точках концерту. Не відстрашилися, що УСГ не мала відповідної домівки на проби хору і на прочі точки.

Коли згадаємо, що на всіх трох святах в Саскатуні могло бути тож самої години около 2000 присутних — то йдучи по думці "в єдности сила" — мусить прийтись до заключення, що колиб всі Українці Саскатуни відсвяткували такі і тим подібні національні свята (свято соборности) соборно, моральна і матеріальна користь булаб далеко більша. Дай Боже, щоб соборність показали наші саскатунські товариства не лише в крикливих заявах і промовах, але і на ділі. Побачимо.

Чистий дохід призначено на наших Імвалідів в краю.

Другим виступом офіційальним УСГ в Саскатуні було взяття участі в "День згадки" дня 11-го листопада. УСГ взяла участь в цьому святі поруч з канадійськими ветеранами, війск. скавтами і т.д. Відділ УСГ йшов як окремий відділ, а члени всі мали на грудях пропам'ятну військову відзнаку. Від УСГ був зложений гарний вінець під меморіалом з написею в англійській мові: "На згадку тих, котрі впали за свій нарід — Укр. Стрілецька Громада". Се був перший офіційальний виступ УСГ в Саскатуні на канадійським національним святі.

Учасник.

Монтреал, Кве.

Листопадове свято в Монтреал, Кве., відбулося спільно при співучасті 9-ох товаристів з виїмком греко-католицького Дому, яке уладжувало свято зовсім самостійно. Свято відбулося в однім із найкращих театрів "Монумент Нешенел Театре" на 1550 мість. Саля була битком набита і мала 1700 глядачів, бо около 200 людей було на сцені. Всі точки випали дуже гарно, як також два живі образи уложені т. Васишлишим "Пращання Стрільця" і "Україна". Присутні віднесли прекрасне вражіння і У. С. Г. яка не фігурувала на

програмах одержала признання від громадян. Загальний прихід \$431. 51 з чого нетто \$322. 03. Після рішення комітету вислано їх сейчас на Інвалідів і У. В. О. прямо, бо так домагалися православні, а за ними і інші. На будову дому для Українських Інвалідів вислано \$144.00 оплата \$1.10 переміна на ам. долари \$15.84 разом \$160.94. На У. В. О. вислано \$176.00 оплата \$1.32 переміна \$19.36 разом \$196.68 в тім є вчислені також \$35.00 доданих Т-вом О. У. П. В. Настрій в Гуртку після свята бадьорий тому що все випало дуже гарно,... святочно, а навіть маєстатично. На салі галерії і сцені панував взірцевий порядок, який держали заздалегідь назначені до цього стрільці — які в свою чергу вивязалися із завдання впорядників знаменито.

Е. Васильшин.

БІНФАЙТ, САСК.

День 15-го листопада, як оден з найсвятіших днів, які коли святкує Бінфайтська кольонія, лишиється в нестертій пам'яті всьому бінфайтському громадянству; того дня святковано пропам'ятне "Першого Листопада".

Денц понурий уже від самого ранка. Здається, що надія заведе. Святочний комітет проходиться і нервово виглядає гостей. Десята перед полуднем — ні живої душі. Вулицею проходжуються "свідомі" і з приризством підсмікуються. Невжеж цей Українець, вічний слуга, знехтує цим разом закон національного обов'язку? Листи зі запрошенням розвіслані. Чи зрозуміє їх як слід наш безталанний люд? Але ще хвилинка і... саля по береги вповнена. Вулиця здовж заставлена автомобілями. Комітет радіє, вітає гостей і розчулюється; готов кинути в обняття кожному гостеві.

О дванадцятій годині о. Волохатюк розпочав Богослуження. На салі панує святочний настрій. Очі всіх звернені на великий символ, символ великої ідеї й гетсманських страждань — стрілецьку Мо-

гилю. Вона стоїть самотня під лісом освічена колірним світлом, як символ світла великої ідеї, за котру полягли сотки тисяч найкращих Синів України; березовий хрест, а на нім терновий вінець, як символ страждань стрілецької долі, а з цим і далі усеї української Нації і її Соборности. На могилі кріс і шабля, а над ними напис: "СПІТЬ І ПРО ВОЛЮ СНІТЬ..." Думка сіла на хрест і полинула там гень далеко, під Іванівку, Березжани, Львів, Київ і т. д., мандруючи шляхом стрілецьких лицарських подвигів. Жалібний церковний спів "Зі святими упокій"... пригадав всім, що Стрілець, великий Спарт, котрий лежить у могилі вже більше не встане, але Він залишив великий заповіт: "Добути, або в дома не бути!" І цей заповіт сходить на нас синів тої самої Батьківщини, за для котрої Він поляг. Уже гень з полудня, як перша частина свята закінчилася.

На третю годину по полудні, проголошено другу частину свята, яка складалася з хорових і декламаційних точок, та трох рефератів. Дірігент п. Й. Шашарівський збирає свою "фамілію" і говорить кожному співачови "на розум". Мурашки попід шкірою вандрують. "Коби лиш вивязатися", — міркує кожний. Саля битком набита. Гр. І. Пентелюк вступним словом відкриває свято. Хор гимном "Не пора, не пора" розпочинає хорову часть. Із двайцять двох мужеських грудей понісся великий гимн і своєю красою причарував святочну Громаду. І так точка за точкою, спів ідекламації. Гр. В. Підлисецький відчитав окружний реферат, розісланий Головною Управою У. С. Г. спеціально на цей день. Маленька Анна Підлисецька і Василько Дуткевич квітчають могилу, а п. Оля Хахула, як символ України презентує при могилі. Підчас цього, гр. В. Козак з Ріджайни виголошує з піднесенням прольог і лишає дуже гарне вражіння на присутних. Хор співає: Заквітчали дічваторька. Гр. В. Козак виголошує реферат.

Уже сама поява шан. бесідника викликає не салі бурю оплесків. Прелегент, так

як і багато інших, починає, так би сказати з нічого. Однак, слово за словом, паде як цілющий бальзам на зранену душу українського емігранта, відірваного химерною долею від матірнього пня. А так в розгарі промови видає огненним словом прокля- промови кидає огненним словом прокля- чину котрий освятити його в сімі вільних народів. За розбій, грабіж і насильство вішує ворогам страшну відплату за діло їх "культурних рук". І що раз більше, ша- пає шан. бесідник українську заспану ду- шу й немов хоче сказати: СТАВАЙ... СПОВНИЛОСЯ!... Не один з присутних питав своєї совісті: Чи сповнив я як слід свій обов'язок зглядом Рідного Краю чи- но? Із заклинком до обов'язку взглядом ін- валідів і Б. Ф., шан. бесідник серед бур- оплесків опустив місце.

Третій з ряду реферат виголосив о. Во- лохатюк, підчас коли хор співав "Ой у лу- ві червона Калина"... складаючи за разом дірігентови гратуляції. В коротких, річе- вих і теплих словах, всеч. бесідник пояс- нив походження згаданої пісні, та її зна- чіння серед Стрілецьтва. Мило було почу- ти, коли на прикінці свого реферату о. Волохатюк звернувся до матерей з пита- ням: Котра з Вас мами, проводить своїм донечкам молитву: Божю, я Тебе молю, дай Україні щастя і волю. А своїм синам: Сину! як виростеш, пам'ятай, що твоїм обов'язком є спочити на полі Слави за Україну!

А чи Ви Українки — страдальниці, не забули дорогі слова всеч. отця? Як так, то чи Ви це виконуєте з вірою в кращу бу- дучність своїх дітей, чи може лиш так для форми?

З відспіванням "Ще не вмерла Україна" і "Гад сейф да Кінг" з вірою на перемогу і власні сили закінчено цей великий День.

За редакційну колегію У. С. Г. Гурт. Ч. 11. в Білфайт, Саск.

Евген Дудар.

МУС ДЖО, САСК

Свято 1-го листопада — Свято Україн-

ської Держави, що щорічно святкує укра- їнський нарід і складає більші або менші датки на тих своїх братів калік, що бра- ли участь в визвольних змаганнях за са- мостійну Державу. Цими датками укра- їнський загал на американському конти- ненті облякує їх терпіння, як також кли- че до чину проти ворогів активну украї- нську молодь, чим і доказує ворогам, що український нарід не кидає німечників інвалідів, а також є готовий помочти кож- ної хвилини тим, що, ще не випустили з рук зброї, а і на далі з підпілля продов- жують боротьбу за Самостійну Соборну Державу, не страхаючись ні тюрем ні тор- тур, а в слушний час навіть не жаліють життя. Від довшого часу, а саме на по- розі 1-го листопада на поклик централь- них укр. організацій через пресу відчули українські організації як і поодинокі, на- ви потребу спільними силами відсвятку- вати день 1-го листопада, день смут- ку і радості нашого народу, а при цім під- рахувати наші сили і вшанувати пам'ять упавших борців за свою Державу, як та- кож зміцнити свої сили на дальшу бороть- бу — витривалу, затяжну боротьбу за Со- борну Самостійну Україну.

Український загал радісно прийняв цю вістку спільного святкування, і кожний свідомий Українець спішив в день 1-го листопада прибути туди, де його кликав національний обов'язок, той обов'язок, я- кий наклали на кожного ті, що тихо, а тихо сплять в могилах, а це Січові Стріль- ці по степах України.

Найбільше відчули потребу спільного святкування 1-го листопада члени і сим- патики Укр. Стр. Громади, котрим разом з тими, що лежать тепер в могилі прихо- дилось брати участь в визвольних змаган- нях в день 1-го листопада на рідних зем- лях.

Хоч, правда, і не всім гурткам Укр. Стр. Громади пришлося святкувати це свято на 1-го листопада, то сему були певні причини. Що торкається самого Гуртка Укр. Стр. Громади ч. 13 в Мус

Джо; то нашому Гурткові не довелося відсвяткувати на 1-го листопада разом з іншими гуртками, бо майже всі члени Гуртка перебували поза межами осідку, шукаючи за роботами на кусок насущного, а котрі і повернулись то з певних причин не в силі були за так короткий час приготувитись до сего свята. Аж на початку першої половини листопада судилось зібратись майже всім членам нашого Гуртка і на перших своїх зборах рішили порозумітись з Т-вом Укр. Нар. Дім і другими укр. національними організаціями при Нар. Домі зробити приготування і спільно відсвяткувати цей день, щоб не лишитись від других місцевостей і сповнитись нац. обов'язок супроти загроженої батьківщини.

Дня 15-го листопада Укр. Стріл. Громада спільно з Нар. Домом і другими національними організаціями при Нар. Домі улаштували в честь сего свята концерт, весь дохід з котрого був призначений на Українських Інвалідів.

Концерт складався з 23-ох точок. Програмою перепроваджував гром. Назаревич. Хор співав під диригентурою гол. Укр. Стріл. Громади тов. Золотухи. Заклик на збірку Інвалідам виголосив гром. Микулович.

Гурток УСГ звертає особливу увагу на загал в Мус Джо, що так численно з наказу обов'язку прибув віддати пошану борцям і на заклик гром. Микуловича зло жив свої лепти на українських страдальців, котрими то лептами облекшили їхні терпіння, а тим показали укр. народови, що ми як нація не лишаємо своїх братів незабезпечивши їхнього життя, а і на будуче зобов'язуємося брати цей тягар і дати поміч нашим калікам, а гідний опір на шим ворогам. Укр. Стріл. Громада спільно з Укр Нар. Домом складають щире братерське спасибіг всему українському загалови за участь в цім святі, як також всім тим особам, що брали участь в концерті і вивязались як слід, сповнюючи о-

бов'язок супроти поневоленого українського народу.

Зауважило, що члени Стріл. Громади брали активну участь і витримували на своїх позиціях, як лице укр. стрільцєви.

Гурток УСГ сподіється, що всі ці особи, котрі брали участь в концерті і на будуче будуть працювати в тісній кооперації з Гуртком УСГ ч. 13.

З нагоди сего свята УСГ Гурток ч. 13. в Мус Джо бажає всему Укр. Громадянству в Мус Джо щасливо дочекати другого листопада, в всему Укр. Нарадови на своїх теренах волі з Урядом Соборної і Незалежної Держави. А українському Стрілцєву злетітись на прадідівські землі і доживати своїх старечих літ на волі і під опікою уряду Соборної Незалежної України.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ГУРТКІВ УСГ В КАНАДІ

Осідний Гурток УСГ Вінніпер, Ман. 27 грудня 1931.

Гурток УСГ Едмонтон, Алта. дня 27 грудня 1931.

Гурток УСГ Торонто, Онт. дня 25 грудня 1931.

Гурток УСГ Віндзор, Онт. дня 21 грудня 1931.

Гурток УСГ Судбури, Онт. дня 27 грудня 1931.

Гурток УСГ Геффорд, Саск. дня 27 грудня 1931.

Гурток УСГ Саскатун, Саск. 3-го січня 1932.

Гурток УСГ Ріджайна, Саск. 24-го січня 1932.

Загальні Збори Головної Управи УСГ в Канаді відбудуться дня 16. і 17. січня 1932. зі слідуєчим порядком нарад:

1. Отворення Загальних Зборів УСГ в Канаді.
2. Вибір президії.
3. Привіти.
4. Звіт.
5. Приняття змін Статута.

6. Вибір Головної Управи УСГ на рік 1932.

7. Реферати.

8. Ухвали.

9. Внески і запити.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТІ УСГ ГУРТКА Ч. 3. В МОНТРЕАЛІ

Звіт голови за час від 28-го XII 1930 до 31-го VI. 1931.

Повисший звіт обнимає діяльність Гуртка ч. 3. за 7 місяців, то є від дня 28. грудня 1930, коли я перебрав головуство на Загальних Зборах Гуртка. Відомо всім старим членам в яких невідрадных відносинах находився Гурток в той час, коли Загальні Збори передали мені, а також вибраній старшині провід. Гурток находився в той час в стадії цілковитого занепаду, знеохоти та явного недовіря зглядом себе і старшини. Застерігаюсь, що стан який панував тоді в Гуртку не був в ніякому разі залежний від невмілого проводу чи працездатности минулої старшини, а наоборот мушу підчеркнути, що уступивша старшина робила все, що було в її силах, щоб задержати ідейні одиниці та скріпити їх на душі і піднести повагу УСГ, яка була поважно захитана. Причини так прикрого тодішнього стану Вам майже всім відомі, а були це переважно некорисні впливи зі зовні Організації одного таки з наших членів, який завдяки змінчивости свого характеру, мов той хамелеон, перебігав з табору в табір і при тім, щоб виказати своїм новим хлібодавцям свою ідейність та працьовитість в їх користь, мусів нищити все те, що передше шанував. Це є ціхою кожного ренегата і зрадника.

Пристапуючи до віставлення білянсу нашої праці від початку цього року аж по кінець минулого місяця, мусимо признати, що наша актива представляється в досить поважних цифрах, тимбільше, як візьмемо під увагу, що найменше підтринтя треба було робити з новою енергією, великим вкладом сил, поборюючи нехит

до нас зі зовні і неспоеність та незорганізованість самого таки Гуртка. Актива нашої діяльності діляться на 10 головних точок:

1. Членство

Число членів в 28 побільшилось до 56, то є точно подвоїлося. Члени прибували в той спосіб, що в січні вписалось 3. Д. і 3 Пр. в люті 1 Д. 4 Пр., в квітні 1 Д. і 1 Пр., в травні 1 Д. — Пр., в липні 1 Д. 2 Пр.

2. Сходини

За 7 місяців відбуто точно 30 ділових сходин Гуртка і 2 Засідання Старшини, невиключаючи сходин в неділі через цілу зиму, які були для читання, поговірки та взаїмного пізнання себе.

Чайні вечері і свіячене

Уладжено в своїм обсягу ділання і доміви 2 чайні вечері, і запусти і Стрілецьке Свіячене з гарним матеріяльним і ще кращим моральним успіхом. Докладніші дані подадуть вам секретар і скарбник в своїх звітах.

4. Вистави

Уладжено 4 вистави, а се: "Кара за Гріх" 2 рази на Пойнт Ст. Чарлес в Тві Шевченка і "Бондарівна" та "Борці за Волю" в Укр. Кат. Домі. І хоч успіх матеріяльний був незначний, тому, що дохід ділилось по половині з Т-вом, яке відступало салю, то всеж таки слід підчеркнути, що мимо браків у відповідній гардеробі, сценеріях тощо — аматори вивязалися майже в кожній виставі дуже старанно, виказуючи тим розуміння наложеного на себе обовязку і максимум праці.

5. Відчиті

За весь час уладжено 1 відчит т. Й. Со занським на тему: Як обходитись з апаратом і як робити світлинки. Вправді ця ділянка нашої праці не була як слід розвинена задля браку відповідних промовців, однак є надія, що в другій половині року буде праця в цім напрямі скріплена.

6. Збори відпоручників Товариств.

Гурток скликав на день 9. лютия ц. р. збори відпоручників всіх національних то

вариств в цілі підпису зладженого УСГ. Меморіалу до прем'єра Беннета, які відбулись з повним успіхом бо 9 Товариств підписало і зложило 3 дол. оплати на кошти зладження.

7. Концерти

Гурток спільно з Т-вом ім. Драгоманова уладив Шевченківський концерт, як та кож взяв грім'яльно участь в Шевченківським і Франківським концертах, уладжених Т-вом Шевченка на Пойнт Ст. Чарлес.

Тут слід причислити теж Падолистове Свято, уледжене заходами Гуртка, спільно зі всіма національними Т-вами, яке випало надсподівано гарно, перший раз в Монреалі спільними силами і дохід був \$293.80, який розділено по половині на Інвалідів і Военний Фонд УВО. Рівнож уладжено протестаційне віче з нагоди жорстокої пацифікації Західної України польськими властями і військом. Весь дохід в сумі \$190.00 вислано на боевий фонд УВО.

8. Коляда

Підчас Різдва уладжено коляду на Рідну Школу і УВО, яка принесла в користь Рідної Шк. \$57.35 і УВО \$36.50.

9. Кольпортаж і збірки

Старшина Гуртка старається всіма можливим способами розповсюджувати видання УСГ, то є "Стрілецькі Вісти", а також видання тотожних організацій, які стоять з нами в тіснім контакті, а се "Червона Калина" і Орг. Націоналістів — Розбудова Нації, — а головню "Сурму" видання УВО. Рівнож на що останню переводиться збірки приріжних нагодах на піддержання її корисної праці.

10. Пікніки

В кінці, в літнім сезоні цього року уладжено 7 пікніків зі знаменитим моральним і матеріальним успіхом. Треба загадати, що наш ризиковий крок винайму пікнікової площі за 75 дол., тоді, як в касі не було зовсім грошей виплатив

ся дуже гарно. Після обчислення пікніки принесли касі Гуртка \$347.04 і тільки завдяки цьому Гурток зможе вирівнати свої залеглости в ГУ. УСГ та піддержати своїх безробітних членів. Тут мушу підчеркнути одну дуже важну обставину, а се, що майже всі члени за дуже малими винятками працювали на пікніках дуже щиро, охочо а деякі навіть з самовідреченням, що в головній мірі причинилось до так гарного матеріального успіху. Що найголовніше це, що в інших Т-вах прийнялось поняття, що Стрільці намічену і розпочату справу потрафлять перевести в діло без згляду на прикраси і перепони, яких нам прийшлося зазнати таки від своїх.

До цього ще слід би додати, що з рамени Гуртка та поодиноких членів появилось кілька менших і більших дописів в "Стрілецьких Вістях" і "Кан. Фармери", чи то з життя Гуртка, чи відповіді на безосновні накиди і клевету тих, яким розвів УСГ є сілью в оці. Переписка Гуртка з ГУ і поодинокими Гуртками Канади є сильно розвинена та розпорядження з Г. У. Старшина старається по зможі виконувати точно і переводити в життя. Активність Гуртка з надходячим літнім сезоном не тільки що не зменшилась, як це було минушого року, а на оборот збільшилась, та сходини відбуваються правильно після назначеного речинця раз в тиждні. На жаль майже половина стрільців находиться без праці з причини економічної кризи в Канаді і цьому Старшина не всилі запобічи, а такий стан, без сумніву, відбивається некорисно на активність діяльності Гуртка. Та мимо ріжних перепон із зовні, злобних вчинків і подлих наклепів на УСГ, мимо безробіття і тяжкого економічного положення більшости членів і мимо скритих заходів декотрих укр. нац. і большевиків, щоб започаткувати роздор в Гуртку — мушу зауважити, що поодинокі члени доросли вповні до свого завдання, як також приємне явище, що в Гуртку Ч. 3. починає що раз більше

вкоріннюватися почуття обов'язку, словність, точність, товариська співпраця та консолідація членів в одну тісно зв'язану стрілецькими ідеями і переживаннями організацію, яка якраз своїм товаришким споєнням відрізняється від інших то варистів.

Здаючи повищий звіт з діяльності за минулих 7 місяців, я свідомий цього, як тагож Старшина Гуртка і всі члени, що не всі завдання наші осягнені, що далеко більше чим до тепер зроблено, чекає ще на виконання. Тому ми всі спільно як один із питомою завзятістю стрільця мусимо доложити всіх наших зусиль, щоб ви стід наших змагань і праці був далеко більший чим до тепер. Тому лучім свої сили. Ідм витривало в наміренім напрямі. Засталім свою волю в осягненню памічених стремлінь. Зеднуймо до праці як найбільше робітників. І нехай кожний виконає лише свою роботу, а тоді певно побіда буде за нами.

Е. Василішин,

голова УСГ Гуртка ч. 3.

ТІ ЩО БАЖАЮТЬ ВОЛІ РІДНОМУ КРАЄВІ

1. Гурток УСГ., Віндзор, Онт. \$4.01.
2. Й. Ваврик, Дана, Саск. \$1.00.
3. І. Й. Савчук, Торонто, Онт. \$1.00.
4. І. Атаманів, Ди Пас, Ман. збірка.
По \$1.00: Н. Попович,
По \$0.50: С. Красько, П. Нагірний.
По \$0.25: С. Бігун, В. Шедяк, І. Гесюк,
Д. Ілащук. 3.00.
5. Гурток УСГ., Едмонтон, Алта. з Листопадового Свята \$50.00.
6. Т-во ім. М. Грушевського, Бедфордвіл Саск з Листопадового Свята \$24.00.
7. Жіноцтво при церкві Пр. Троїці, Гонор, Ман. \$3.20.
8. В. Стодольний, Форт Вілліам, Онт. збірка. По \$0.50: В. Стодольний, М. Лис По \$0.25: П. Чернявський, П. Борсєцький, Л. Нахвостач, М. Кохалик, Г. Мікула, С. Чаладан, П. Костик, А. Кузик \$3.00.
9. С. Гавриленко, Лемонт, Алта. \$0.50.

10. П. Голод, Престон, Онт. збірка:

По \$1.00: П. Голод. По \$0.50: М. Анто-
нишин, М. Момотюк, Р. Махняк, П. До-
лотович, В. Богдан, В. Скоблинюк, Г. Бен-
дус, Ф. Залеский. По \$0.25: М. Павелко, Е.
Кремпович, А. Каутеш, В. Турецький, В.
Студняк, А. Балагура, І. Шеленко, Ю. Ту-
рів, Н. Човник, Н. Баранюк. \$7.50.

11. І. Й. Савчук, Торонто, Онт. збірка:

По \$3.00. Н. С. По \$1.00: Н. Д. По \$0.50:
П. Б. І. М. Н. \$5.00.

12. К. Старий, Фрейри Глін, Саск., з наго-
ди svojого вінчання \$5.00.

13. Др. І. Оробко, Едмонтон, Алта. \$5.00.

14. Й. Боднар, Кардінал, Алта. \$1.00.

15. О. Гонтаренко, Ди Пас, Ман. збірка:

По \$0.50: О. Гонтаренко, а П. Дуфа-
нець \$1.00.

16. М. Балабас, Давфін, Ман. \$1.00.

17. Т-во Чит. ім. Т. Шевченка, Алвена,
Саск. \$10.00.

18. Літ. Т-во ім. Т. Шевченка, Глєслин,
Саск. збірка: По \$0.50: М. Козак, М.

Чуй. По \$0.25: Н. Корпач, М. Кульчиць-
кий, С. Гаврилів, П. Гаврилів, С. Данчура,

В. Ключка, Чернецький, І. Лізюк, В. Гале-
вич, М. Гаврилів. По \$0.20: А. Федуняк,

По \$0.15: М. Палаш. \$3.85.

19. Укр. Літ. Т-во. ім. М. Грушевського,
Ошава, Онт. \$5.00.

20. І. Данильчук, Вонда, Саск. \$0.50.

21. І. П. Світик, Келгари, Алта. \$1.00.

22. А. Жарий, Карудерс, Саск. збірка:
По \$1.50: Г. Жарий. По \$1.00: І. Янів. По

\$0.50: О. Янів, І. Бердар. По \$0.25: Й. Янів,
В. Янів. \$4.00.

23. Н. Мелєнє, Мулвігіл, Саск. \$2.00.

24. Гурток УСГ., Бінфайт, Саск. збірка:
Збирач: Анна Оришук. По \$1.00: М. Гри-
цишин, М. Старик, Д. Миківка, П. Соро-

ка, Й. Шашарівський, Е. Дудар, І. Дутке-
вич, М. Білан. По \$0.75: В. Козак, Д. Ла-

сько. По \$0.50: П. Підлисецький, А. Дут-
кевич, Г. Бойчук. По \$0.25: В. Товстяк,

М. Котик, Н. Обак, М. Головацький, Й.
Степанський, А. Симотюк, Л. Кукура, Н.

Рухіга. \$13.25.

Збирач: Марія Мисівна.

По \$1.00: Г. Купченко, Г. Смикальський, Н. Гуцуляк, А. Гуцуляк. По \$0.50: В. Третьак, В. Підлисецький, А. Нагорний, І. Мацьків, С. Гудик. По \$0.25: Ф. Саблатаж, М. Худяк, М. Головацький, І. Саламанчук, Н. Хахула, П. Клиник. \$8.90
Збирач: **Марія Симотюк**:

По \$1.00: Й. Шуригайло, О. Кабанюк. По 50 ц. М. Панкевич, Ф. Ростулька, А. Райс І. Гуцуляк. По \$0.30: С. Вівсюрка. По \$0.25: А. Цесек, С. Кучмій, Ф. Грибський, Г. Шашарівська, В. Головацький, І. Медвідь. По \$0.20: М. Гузік. \$6.00.
Збирач: **Оля Хахула**.

По \$1.00: о. Т. Д. Волохатюк, П. Букарешта. По \$0.50: П. Бачинський, В. Козак, Ф. Катрусяк, С. Логляр, З. Медвідь, З. Білан, Й. Гантов, Н. Хахула, І. Пантелюк, К. Олещук. По \$0.25: В. Семенчук, С. Грушка, І. Карафа, П. Задуrowич, М. Гуцуляк, А. Симотюк, М. Дзюба, А. Шост, Р. Дзюба, О. Хахула. \$11.00.

Збірки при дверях пічас Листопадового Свята \$10.00.

Разом переслав Гурток УСГ. з Бінфайт, Саск. \$50.00. Половина на Інвалідів УГА, а друга половина на Б. Ф. УВО. \$25.00.

25. О. Марко, Кридор, Саск. \$3.00.
26. Чит. Просвіти ім. Т. Шевченка, Гонеймун, Саск. \$10.00.

27. С. Закалик, Саскатун, Саск. збірка: По \$0.50: С. Закалик, П. Божок, І. Ендерсон. По \$0.25: С. Великач, П. Думин, М. Мартинів, В. Рибак, А. Колодруб, М. Лозинська, П. Кравець, П. Брунвальд. По \$0.15: С. Великач. \$3.65.

28. Ф. Чепига, Вайта, Ман. збірка. По \$0.50: Й. Кулачковський, Ф. Чепига, Г. Колісник, М. Мачула. По \$0.25: Й. Підлубний, Д. Смух, М. Подольський, С. Ганчик, Д. Подольський, Й. Колісник. По Разом \$3.85

29. Ф. Федрик, Гемптон, Саск. збірка: По \$0.75: Т. Федрик. По \$0.50: Ф. Федрик. По \$0.25: А. Крипакевич, П. Білоус. \$1.75.

Разом зібрано \$188. 81

Проголошено попередно \$65. 95
Разом \$254. 76.

Всім жертводавцям і збирачам складає Головна Управа Української Стрілецької Громади щирю подяку за зложені і зібрані жертви. Жертви слати на адресу:

УКР. СТІЛ. ГРОМАДА
Бох 2121 **Вінніпег, Ман.**

Кожне Українське Товариство, кожний свідомий Українець повинні читати і передплачувати одиному двотижневю часопис "НЕЗАЛЕЖНІСТЬ" що виходить в Парижі, Франції. Річна передплата \$2.00. Передплату слати на адресу: Кооп. "КАЛИНА" Бох 2121, Вінніпег, Ман.

Купуйте театральні підручники і Остання ніч в польській тюрмі, драма на 4-ри дії М. Старицького 20 цент. У пазурах російського Чека, драма на 5 дій П. Пилипенка 25 цент.

Замовлення посилайте на адресу:
КАЛИНА
БОХ 2121 **WINNIPEG, MAN.**

ІСТОРІЧНИЙ Календар-Альманах ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ на рік 1932.

вийшов з друку і появився вже в розпродажі. Сей Календар - Альманах повинен знаходитися в кожній українській хаті. Кожний свідомий Українець, що интересується визвольним змаганням свого народу повинен його купити. Крім календарію містить в собі календар поперх 30 оповідань з часів нашої визвольної боротьби. Ціна календаря дуже низка, бо лише 60 центів. Для книгарень значний опуст. Замовлення разом з грішми слати на слідуочу адресу:

"КАЛИНА"
БОХ 2121 **WINNIPEG, MAN.**

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

Розбудову Нації

**Орган Проводу Українських
Націоналістів**

виходить кожного другого місяця
подвійним числом

Містить ідеологічні, філософські, політичні, історичні, господарські, військові, літературні та інші статті, спомини учасників української визвольної боротьби, огляди міжнародної політики, світового господарства, життя на всіх українських землях і життя Українців на чужині та зведення з діяльності Організації Українських Націоналістів.

Передплату у висоті \$1.50 річно
приймає:

“КАЛИНА”

BOX 2121

WINNIPEG MAN.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВЖЕ НИНІ!

Свого часу багато людей зверталося до ГУ. УСГ зі запитом про українські відзнаки. В той час не було їх в Гол. Управі Укр. Стріл. Громади. Щоби задоволити запитуючих Гол. Управа спроводила такі відзнаки, котрі продаються по слідуючій ціні:

Тризуб на емал. (більший) 40 ц.

Тризуб на ем. з лавровим вінцем 30 ц.

Тризуб круглий на емалі 20ц.

Тризуб круглий на емаїлі	20ц.
Тризуб до краватки	20ц.

Св. Арх. Михаїл з дьвом на ем 20ц.

Св. Арх. Михайл з Львом на см.	20ц.
Погруддя Т. Шевченка	10ц.

Св. Арх. Михаїл * діям на сні 20 м

Великий вибір світлин і відівок зі
стрілецького життя, гори карпати, по-
хід і пр. Замовляти на адресу:

“КАЛИНА”

BOX 2121

WINNIPEG, MAN.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

Літопись Червоної Калини

**Ілюстрований журнал, виходить кож-
дого місяця**

Містить історичні та побутові статті з часів нашої визвольної війни. Описує живим і легким стилем історичні події наших визвольних змагань.

Передплата на рік \$2.00

Передплату слати на адресу:

“КАЛИНА”

BOX 2131

WINNIPEG MAN.

НАЙБІЛЬША УКР. КНИГАРНЯ

поза межами України

ТЕОДОР САВУЛА У ВІДНІ

має на складі

ОРИГІНАЛЬНІ СТІЛЕЦЬКІ ВІД- ЗНАКИ

з української і світової війни

Ждайте наш великий ілюстрований каталог, в якому є подані всі українські книжки зі всіх земель України і еміграції, мапи, ноти, співаннями, картинами, портрети славних Українців, листівки УСС. і інші, та відзнаки. Ведемо також усі книжки, мапи, листівки, і відзнаки, заборонені в Польщі. Каталог висилаємо тільки тим, хто в нас замовить річі. — Адресуйте:

UKRAINIAN BOOKSELLER

Theodor Sawula

Viola J. Blomberg 2

Austria. Europe.

Чытайце і передплачуйце трыквартнік

“УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС”

Виходить в Перемишлі, Галичина. Річна передплата \$2.50 Передплату слати до кооп. "КАЛИНА" Бок 2121, Вінніпег, Ман.